

BP /36 16.7.2014

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.34 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr.51/2006

Analizând propunerea legislativă pentru completarea art.34 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr.51/2006, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B836 din 18.12.2013,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea art.34 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr.51/2006, republicată.

Potrivit Expunerii de motive, prin prezenta propunere se urmărește a se da posibilitatea prelungirii contractelor de asociere ale operatorilor subordonați autorităților administrației publice locale, având statut de societăți reglementate de Legea nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital al unităților administrativ-teritoriale, respectiv ale operatorilor regionali - definiți la art.2 lit.h) din actul de bază.

Propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. Referitor la contractele de asociere de care „beneficiază” operatorii avuți în vedere de inițiatori, semnalăm că art.34 alin.(6) din Legea nr.51/2006, republicată, la care textul propus a fi introdus face

trimitere, se referă la acei operatori „care au beneficiat de un contract de delegare a gestiunii prin atribuire directă” și cărora le este interzisă asocierea pe toată durata contractului de delegare a gestiunii.

Cum scopul înființării lor îl constituie furnizarea/prestarea unui serviciu sau a unei activități din sfera de utilități publice, iar atribuirea acestora prin delegarea gestiunii reprezintă etapa finală pentru atingerea acestui scop (după dobândirea personalității juridice și obținerea licenței), considerăm că, anterior delegării gestiunii, nu se pune problema vreunei asocieri în vederea realizării obiectului de activitate al respectivelor societăți.

În plus, menționăm că însăși definiția operatorului, prevăzută la art.2 lit.g) din actul de bază, include referirea la gestiune, care este asigurată nemijlocit de către acesta. Prin urmare, termenul „operator” exclude situația anterioară momentului delegării gestiunii, iar ulterior acestui moment operează interdicția prevăzută la art.34 alin.(6) din actul de bază.

3. Sub rezerva celor arătate la pct.2 supra, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) în cazul legilor, **formula introductivă** consacrată la art.42 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este următoarea:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege”;

b) la **articolul unic partea dispozitivă**, întrucât, ulterior republicării, Legea nr.51/2006 nu a suferit intervenții legislative, este necesară eliminarea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”.

La textul propus pentru **alin.(7) al art.34**, atât pentru respectarea terminologiei folosite în actul de bază (care folosește noțiunea de „operator”, definit la art.2 lit.g)), cât și pentru o exprimare adecvată stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „operatorii economici de la alin.(6)” prin sintagma „**operatorii prevăzuți la alin.(6)**”.

Totodată, menționăm că, prin referirea la „**un contract de asociere**” textul este eliptic, Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cunoscând instituția juridică a contractului de asociere **în participație**, reglementat prin art.1949-1954 și definit la art.1949 ca fiind „*contractul prin care o persoană acordă uneia sau mai multor persoane o participație la beneficiile și*

pierderile uneia sau mai multor operațiuni pe care le întreprinde". Acesta este distinct de contractul de societate, reglementat de art.1881 și urm., definit la alin.(1) al articolului menționat anterior ca fiind contractul prin care două sau mai multe persoane „*se obligă reciproc să coopereze pentru desfășurarea unei activități și să contribuie la aceasta prin aporturi bănești , în bunuri, în cunoștințe specifice sau prestații, cu scopul de a împărți beneficiile sau de a se folosi de economia ce ar putea rezulta*”. Menționăm că între cele două tipuri de contracte există și diferențe de regim juridic, în privința personalității juridice, a aporturilor și.a.m.d..

În considerarea celor arătate, este necesară revederea textului.

București
Nr. 33/15.01.2014

Legea serviciilor comunitare de utilități publice

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 121/5 mar. 2013

Legea serviciilor comunitare de utilități publice